close
34

Sectt. II-27—39,004—24-10-44.

E+PH (1945) Department.

MS. SERIES.

G.O. No. 1814 Edn

Dated 6/11/45.

(12)

Madras

[Despatch Abstract.]

Govt Servants' Conduct Rules — W. B. Muhammed Sarwar Sahib — Headmaster, Govt Islamiah High School, Trichinopoly — Permitted to broadcast a talk.

Back Papers.

G.O.	No.	Department.	Date.	G.O.	No.	Department.	Date.

Further Papers.

G.O.	No.	Department.	Date.	G.O.	No.	Department.	Date.

R.O.C.NO.4278-C/45.

OFFICE OF THE DIRECTOR OF PUBLIC INSTRUCTION, MADRAS, DATED 1-10-45.

From

S.R.U.Savoor, M.A., D.Sc., I.E.S.,
Director of Public Instruction, Madras.

To

The Secretary to Government,
Education and Public Health Department.

Sir,

SUB: GOVERNMENT SERVANTS' CONDUCT RULES - U.B.Muhammad Sarvar Saheb, Headmaster, Government Islamiah High School, Trichinopoly - Permission to broadcast a talk.

****

I have the honour to recommend that U.B.Muhammad Sarvar Sahib, Headmaster, Government Islamiah High School, Trichinopoly may be permitted to broadcast a talk in Tamil on "The Perfect State and Plato" from the All India Radio Station, Trichinopoly on 12-11-45 and to accept the remuneration offered therefor.

A copy of the text of the talk in Tamil together with its English translation is enclosed.

for Director of Public Instruction. 2-11-45

3 NOV 1945

KP 3-11.

50075

பிளேட்டோவும் இலக்கிய அரசியலும்

கௌதம புத்தர் இந்தியாவிலும் கன்பியூசியஸ் சீனாவிலும் உலகினருக்கு உபதேசம் செய்து கொண்டிருந்த கி.மு. 6வது நூற்றாண்டில் நாகரிக கிரீஸ் தேசம் என்ற நாட்டில் பல பெரும் தத்துவசாஸ்திரிகள் தோன்றினர். இவர்களில் Plato என்பவர் அரசியல் இலக்கியத்தைப் பற்றி எழுதினார். அவர் எழுதிய நூல்களில் சென்று [illegible]ணிடார் செம்மையுடன் அரசியல் நடத்தும் முறையை விளக்குகின்றது. இன்றைக்கு சுமார் 23 நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் முதல் முதலாக மக்கள் ஜனசமூக அமைப்பை சீர்திருத்தும் முயற்சியில் ஈடுபட்டனர்.

அரசியல் என்றாலென்ன?

இன்றைய நாகரிக உலகத்தார் அரசியலைக் கீழ்க்கண்டவாறு விவரித்திருக்கின்றனர். ஒரு நிலப் பாகத்தில் மாண்ட கூட்டத்தாரிடையில் அவர்களில் பெரும்பாலோர் விருப்பப்படி நடத்தும் கட்டுப்பாடான ஆக்ஷியுடையது அரசிய

12.M.Sivanadharao. Class.I 1 0-2-6 0-2-6

Total. 14-12-6

Auditor Headmaster Correspondent.

வாகும். மேலும் அரசியலுக்கு (1) நிலபாகம் (2) ஜனத்தொகை. (3) தனித்துவம் (4) நிர்வாகம் என்ற நான்கு இலக்ஷியங்கள் வேண்டும்.

பிளேட்டோ கி. பி. சகந்தரத்தின்டல் தோன்றிய தத்துவ ஆசிரியருள், பெரியருள், தலைசிறந்தவருள் ஆவார். அக்காலத்தில் கிரீஸ் நாடு பல நகரங்கள் கொண்டதாயிருந்தது. ஒவ்வொரு நகரமும் தனி அரசியல் ஸ்தாபனமாக விளங்கியது. இவற்றுள் ஸ்பார்ட்டா, ஏதென்ஸ் என்பவை முக்கியமானவை. ஸ்பார்ட்டா நகரில் யுத்தாபிமானம் அதிகமாயிருந்தது. ஏதென்ஸ் நகரில் ஜனநாயக ஆட்சி விளங்கியது. இந்நகர் விசேஷமாக பெரிக்லீஸ் (Pericles) என்பவர் காலத்தில் கலைகளிலும் சுய ஆட்சியிலும் வெற்றி பெற்று விளங்கியது. ஆனால் ஏதென்ஸ், ஸ்பார்ட்டா நகரங்களுக்கிடையில் நடந்த போரின் பலனாக இப்பெருமை அழிவுற்றது. இவ்வழிவுக்குப் பின்னரே Plato எழுத ஆரம்பித்தார். அவருக்கு ஏதென்ஸின் ஜனநாயக ஆட்சியில் விருப்பமில்லை. அவ்வாட்சியில் அதில் சமத்துவமின் சீர்கேட்டை

யும் முக்கியமானவை. Plato வுக்கு அறிவுடைமையால் ஆளப்பட்ட அரசியலிலே மிகப் பிரியம். அத்தகைய அரசியலில் சாதாரண மக்களுக்குக் கொடுக்கல் வாங்கல், விவசாயம், வியாபாரம் முதலிய பொருளாதார விஷயங்களே சம்பந்தமுள்ளவை.

Plato வின் அரசியல் கொள்கைகள் அவர் எழுதிய மூன்று வினா விடை வடிவங்களில் அமைந்திருக்கின்றன. அவை (1) குடியரசு. (2) அரசியல் நிபுணன். (3) சட்டங்கள் என்பன. இவற்றுள் முதலாவதே அவருடைய முக்கிய அரசியல் நூலாகும். இதில் பூரண அரசியலையும் அதைச் சார்ந்த இலக்ஷிய அரசியல் ஸ்தாபனங்களையும் விளக்குகின்றார்.

'குடியரசு' என்ற நூலில் Plato விசேஷமாக "நல்ல மனிதன் என்பவன்" "நல்ல மனிதன் ஆவது எவ்வாறு?" என்ற வினாவிற்கு விடையளிக்கின்றார். அவரது கோட்பாட்டில் அரசியலும் நீதி நெறியும் ஒருங்கே அமைந்திருக்கின்றன. அவரது இலக்ஷிய அரசியலில் நியாயமே முக்கிய நோக்கமாகும். அதாவது ஒரு நாட்டில் சமாதானம் நிலைக்கச் செய்தல் அல்லது அதை வெளிநாட்டுப் பகைவரி

யிருந்து காத்தல் அல்லது நியாயமான சட்டத்தை விளக்குதல் அல்லது வரவு செலவை கணித்தல். இவைகள் போன்ற விஷயங்கள் அரசியல் கலையல்ல என்றும் ஆனால் மனிதனை மேன்மை படுத்தும் தொழிலே என்றும் Plato கூறுகிறார்.

மானிட ஆன்மாவை நன்கு விளக்கி அப்பால் அவர் தமது கொள்கையைக் கூறும் பகுதி விளக்க ஆரம்பம் செய்கிறார். மானிட ஆன்மாவின் மேன்மைக்காக நியாயம் அத்தியாவசியமானது என்று அப்பால் நிரூபிக்க ஆரம்பிக்கிறார்.

அரசியலின் சாஸ்திர சம்பந்தமான விஷயங்களில் அதிகக் கவனம் செலுத்தாமல் ஆனால் அதன் நெருக்கமான வளர்ச்சியைப் பற்றியே எடுத்துக்கொண்டு அவர் அரசியல் என்னும் கட்டடத்தைக் கட்ட ஆரம்பிக்கின்றார். அறிவு, ஆவி, ஆசை என்ற ஆன்மாவின் மூன்று சக்திகளைப் பிரித்து அவை ஒவ்வொன்றும் தத்தம் தொழிலை ஒழுங்காகச் செய்கின்றன என்றும் இவ்வாறே மனிதனை விட அதிகப் பெரிய அரசியல் நிலையை விவரிக்கின்றார்.

மனிதன் தனிமையாக வாழ்க்கையை நடத்தினால் அது திருப்திகரமாகாதென்றும் ஆகையால் அரசியல் ஸ்தாபனம் செய்ய நேர்கின்றமையால் அரசியல் உற்பத்தியாயிற்றென்றும் Plato கூறுகின்றார். அதாவது மனிதனுக்கு தேவைகளும் ஆசைகளும் அநேகம். அவற்றைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டுமானால் மனிதக் கூட்டுறவு கட்டாயம் வேண்டும். அவ்வியற்கை அடிப்படையாகக் கொண்ட அந்த அரசியலில் மானிட ஆன்மாவைப் போலவே மூன்று சக்திகள் இருக்க வேண்டும். (1) தொழிலாளர்: இவர்கள் அரசியல் அங்கத்தினரின் சரீர இச்சைகளைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும். (2) போர் வீரர்: இவர்கள் அரசியலின் நாட்டையும் மக்களையும் காப்பாற்ற வேண்டும். (3) நீதி விசாரணைக்காரர்: இவர்கள் மக்களை நல்வாழ்க்கையின் பக்கம் கொண்டு செல்ல வேண்டும்.

<u>இம் மூன்று வகைப் பிரிவின் தேவை?</u>

மனிதனுடைய முக்கிய தேவைகளான அன்னம், ஆடை, இருப்பிடம் என்ற மூன்றின் காரணமாக அரசியல் ஆரம்பமாகிறது. கூட்டுவாழ்க்கைப் பலன்கள் அதிகரிக்கவே கூட்டுவாழ்க்கை நடத்தும் மக்கள் பூரண

விருத்தியடைகின்றனர். அதாவது தேவையற்ற அதாவது பூரண திருப்தியுள்ள வாழ்க்கையைப் பெறுகின்றனர். அந்த செல்வம் படைத்தோர் பணத்தைக் கொண்டு அரசியலுக்காக இடர் ஏற்படுத்துவார் ஆகின்றனர். மூன்றாவது பாகம் அரசியலை நடத்தும் அறிவு முதிர்ச்சி பெற்ற வகுப்பாரால் ஆக்கப்பட்டது. இவ்வாறாக பூரண அரசியலில் நாம் மூன்று வகுப்பாரைக் காண்கின்றோம். அதாவது அரசியல் நிர்வாக வகுப்பு, ராணுவ வகுப்பு, பொருளாதார வகுப்பு. எனவே Plato உடைய பூரண அரசியல் மூன்று தனித் தொழில் செய்யும் வகுப்பாகும். இதில் அறிவு பெற்ற ஒரு சிறிய வகுப்பே மற்றவர் மீது ஆட்சி புரிகின்றது.

Plato உடைய இவ்விதமான அரசியல் ஒரு தன்மையுள்ளதாயும் ஒரு வகுப்பிற்கு அதிகப் பயிற்சியைக் கொடுப்பதாகவும் தோன்றுகிறது. இந்த அரசியலில் மூன்று பாகமுண்டு. ஆனால் இந்த மூன்று பாகமும் மூன்று வகுப்பாரில் ஒவ்வொரு வகுப்பின் தனித்தன்மையைப் பற்றாது தோன்றுகிறது. ஏனெனில் இந்த மூன்றில் கீழ் வகுப்பை சேர்ந்தோர் மேல் வகுப்பை அடையும் முயற்சி செய்ய நம்பிக்கை இல்லை. மேலும் அறிவு

முதிர்ந்த ஆளும் வகுப்பார் தங்கள் ஆதாரம் ஆடம்பரமில்லிய தேவைகளுக்கு மற்றவர்களை நம்பி இருக்க வேண்டியவராகின்றது.

Plato அரசியல் ஒன்றுபட்டதாக இருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறார். ஆனால் அவரது மாணாக்கரான Aristotle இந்த பூரண ஒன்றுபட்ட தன்மையினால் அரசியல் நாசமாகி விடுமென்று எண்ணுகிறார். Plato உடைய அரசியல் அதிகாரம் மேலேயிருந்து ஆரம்பிக்கிறது. Aristotle உடைய அரசியலின் அதிகாரம் அடிமட்டத்திலிருந்தே ஆரம்பமாகிறது. Plato அரசியலிலுள்ள அதிகாரவர்க்கத்தாரைப் புகழ்கின்றார். ஆனால் மக்களுடைய இணக்கமே அரசியலாக வேண்டுமென்று Aristotle விரும்புகிறார்.

Plato வின் பொது உடைமைக் கொள்கை:

ஜன சமுதாயம் தன்மார்க்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்பதும் மக்கள் அவரவர் இடத்தில் என்ற முறையில் தங்கள் வாழ்க்கையில் நியாயமாகவே நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்பதும் Plato உடைய கொள்கையாகும்.

ஆகையினால் அவருடைய அரசியல் கொள்கையை ஒரு புதிய ஆளும் வகுப்பு உண்டாக்கப்பட்டு மேலும் இந்த வகுப்பு குடும்பத்தையும் ஐஸ்வரியத்தையும் இழந்து ஒருவிதப் பொது உடைமையை அனுசரிக்க வேண்டுமென்று கொள்கிறார்.

Plato உடைய பொது உடைமைக்கும் தற்கால பொது உடைமைக்கும் பல வேற்றுமைகள் இருந்த போதிலும் ஒற்றுமையும் இல்லாமலில்லை. இவ்விரண்டின் நோக்கங்கள் வேறுபட்டவை. (1) தற்கால பொது உடைமையின் நோக்கம்: நாட்டின் ஐஸ்வரியத்தை சமமாகப் பங்கிடுதலே அதாவது பொருளாதார சம்பந்தமானது. ஆனால் Plato உடைய நோக்கம் அரசியல் சம்பந்தமானதும் நல்லொழுக்க சம்பந்தமானதுமாம். (2) Plato உடைய பொது உடைமை ஒரு சிறுபான்மையினர் சம்பந்தப்பட்டது. அதாவது அவருடைய அரசியலில் ஆளும் மேன்மக்கள் சம்பந்தமானது. ஆனால் தற்கால பொது உடைமையோ உலக சம்பந்தமானது. அதாவது உலகம் முழுவதும் பரவும் கொள்கையுடையது. (3) தற்கால பொது உடைமை சர்வாதிகாரக் கொள்கையை ஏற்றுக் கொண்ட போதும் ஜனநாயகத்தையே அடிப்படையாகக் கொண்டது. ஆனால் இந்நோக்கை

Plato உடைய பொது உடைமை அரசியலை நடத்தும் உயரிய வகுப்பாரின் திறமையை ஆதாரமாக விளங்குகின்றது. (4) Plato உடைய பொது உடைமை சொத்து சம்பந்தமானது மட்டுமல்லாமல் குடும்ப வாழ்க்கையையும் பாதிக்கின்றது. அதாவது ஆளும் வகுப்பார் குடும்ப சம்பந்தமும் வைக்கக் கூடாது. மண்ணாசை, பொன்னாசை, பெண்ணாசை — இம்மூன்றுமில்லாமலிருந்தால் தான் ஆளும் வகுப்பார் சுயநலமில்லாமல் தங்கள் வாழ்க்கையை அரசியல் ஒன்றிற்கே தியாகம் செய்ய முடியும். (5) Plato உடைய பொது உடைமையானது ஐஸ்வரியத்தை நிராகரிப்பதில் பொது உடைமையாக இருக்கிறதே யொழிய ஐஸ்வரியத்தை பொதுவாகப் பங்கிட்டு அனுபவிப்பதில் இல்லை. (6) Plato மதத்திற்கு விரோதமாக ஒன்றும் சொல்லவில்லை. நாஸ்திகக் கொள்கையையோ அல்லது கலகப் புரட்சியையோ பிரசாரம் செய்யவில்லை.

இனி நியாயம் என்பது அரசியலின் உயர் நாடியாகுமென்று Plato கூறுகிறார். இந்த நியாயத்தை அடையும் முறையையும் விளக்குகிறார். எவ்வாறு நியாயம் நிலைக்கச் செய்வது? (1) மேற் கூறிய சமுதாய முறையாலும், (2) அரசின் மூலமாக நடத்தும் கல்வி முறையாலும். இந்த இரண்டில் கல்வியே மிக முக்கியமானது.

ஞானென்றும் கல்வியே மானிடவாழ்க்கையைச் சீர்திருத்தி படிப்படியாகப் பூரண சத்தியத்தின் பக்கம் கொண்டு செல்லுகின்றது.

இலட்சிய அரசியலில்தான் பூரண நியாயம் அமையப்பெறும். மாசற்ற கல்வியின் பயனை இலட்சிய அரசியலில் தத்துவ சாஸ்திரப்படி நடக்கும் மன்னர் அரசியலை நடத்துவர்.

Plato உடைய அரசியல் சக்கரம்:

ஆத்மா ஐந்து வகையாகப் பிரிக்கப்படுவது போல அரசியலையும் ஐந்து வகையாகப் பிரிக்கலாம். அறிநெறி நிறைந்த அரசியலே தனியரசாகவோ, பிரபுக்கள் ஆட்சியாகவோ, நிலவுகின்றது. ஏனைய மூன்று வகைகளும் மேலானவையல்ல. அவை: பணக்காரர் ஆட்சி, ஜனநாயக ஆட்சி, கொடுங்கோலாட்சியாகும்.

முதலாவது தனியரசு, இரண்டாவது பிரபுக்களாட்சி. இதில் அரசியலின் முதன்மையான நோக்கம் நீதி நெறியில்லை. ஆனால் மரியாதை அல்லது கண்ணியமாகும். அப்பால் கண்ணியம் மறைந்து அதன் ஸ்தானத்தில் ஐஸ்வரியம் தோன்றுகிறது. தோன்றுகிற போது பிரபுவாயிருந்தவன் உலோபியாகவும், பணம் சேகரிக்கும் மனிதனாகவும்

மாறுகிறான். இறுதி அடுத்தபடியாக ஜனநாயக ஆட்சி. இந்த ஆட்சியில் ஆளப்படுவோர் ஆள்வோராகவும், ஆள்வோர் ஆளப்படுவோராகவும் அமைகின்றனர். கடைசியான முறை கொடுங்கோலாட்சியாகும். இதுவே எல்லாவற்றிலும் கெட்டதானது. இவ்வாறு அரசியல் சக்கரம் பூரணமாகின்றது. எனவே இவற்றுள் மேன்மையானதும் நீதி நெறி நிறைந்ததுமான அரசியலே பூரண சுதந்திரந் தருவதாகும். இதில் வாழ்க்கும் மனிதனே பாக்கியவானவான். அரசியல் ஞான சாஸ்திரத்தை சாஸ்திர பூர்வமாக கண்டு எழுதிய ஆசிரியர்களில் Plato முதல்வரானவர் என்று கூறமுடியாது. ஆனால் அரசியல் சாஸ்திரத்தை ஸ்தாபித்தவர் அவரேயாவர். அவரது மாணக்கரான Aristotle என்பவரே அரசியல் சாஸ்திரத்தை சாஸ்திரபூர்வமாக ஸ்தாபனஞ் செய்து அதன் அஸ்திவாரப் படத்தால் உயர்த்திக் கட்டடம் கட்டினர்.

Plato உலகினுக்கு பிரத்தியட்சமாகக் கையாளப்படாத கொள்கையை சமர்ப்பித்து விட்டாரோ? இல்லை. இவருடைய

12

Sicily ல் அடிமைக்கு கொண்டுவந்து விற்கப்
பெற முயன்றார். ஆனால் முயற்சி பலன் அளிக்க
வில்லை. எனினும் Plato அவரது "குடியரசு"
என்னும் நூலில் வெளியிட்ட இலட்சிய
அரசியல் இன்னும் மக்களுடைய கவனத்தை
விட்டு அகலவில்லை. Plato கூறுகிறது
போல தத்துவ பெரியாரே மன்னராக
இன்றும் காலம் வரை எந்த நாட்டிலும்
தொடர்ந்து பட்டதில்லை. மேலான ஒழுக்கம்
ஞானப் பயிற்சி அனுபவமான தத்துவ
இளைய வீரர்களும் ஒருங்கே அமைக்கப்
பட்ட விதமே அரசியலாகும்.
Plato சாதாரண மனிதனை மறந்தார். தற்
கால மனிதர் "எல்லாவற்றிலும் சுய
ஆட்சியே மேலானது" என்பர்

U. B. Muhamad Samar
8/10/45

THE PERFECT STATE AND PLATO (427-347)

In the fifth century B.C. when Buddha and Confucius were preac[hing] in India and China, there were great Greek philosophers. One of them was Plato who lived from 427 to 347 B.C. and was the greatest pupil [of] Socrates. One of his most famous books is an account of an imagina[ry] State in which human affairs are conducted in the best possible wa[y]. Twenty-five centuries back, for the first time men began to think of planning society on new lines.

The modern definition of state is, "a numerous assemblage of human beings, generally occupying a certain territory, amongst whom the will of the majority is made to prevail against any of their number who oppose it. A state, in other words should have 1) territory 2) Population 3) Unity and 4) organisation.

OFFICE OF THE DIRECTOR OF PUBLIC EDUCATIONAL RECEIVED TRICHINOPOLY

Plato was a Greek of the fourth century. Greece was a land of city states. The city states had a glorious life in which Sp. and Athens were chief. In S. there was too much military discipline. In Athens there was a democracy, which had been very successful for a time, chiefly in the time of Pericles art, empire, and self-government by the people. But as the result of the war between S. & A., all this was destroyed. Plato is writing after this failure. He dislikes the Athenean democracy because of its principles of equality and liberty. He wants a state in which wise men will govern and the poor will be allowed only ec. activities.

The substance of political ideas of Plato is contained in the three dialogues viz. "The Republic", "The Statesman," and "The Laws." The first of these is his greatest political work. As a treatise on Political science, this dialogue sketches the perfect polity and the social institution which should regulate the work of the ideal state.

The main question which Plato sets himself to answer in "The Republic" is this. "What is a good man and how is a good man made?" His system identified politics and ethics. His ideal state is the one in which justice may best be realised. Politics in other words according to Plato, is not the art of maintaining civil order or protecting the state from foreign enemies or administering legal justice or managing public finance; it is rather the art of making man better.

Plato begins his analysis by giving an idea of the human soul and seeks to find thereby the essential needs of justice for its well-being.

Plato proceeds to construct the state not so much as examining it as a historical growth but by studying it as a logical process. He distinguishes three parts of the soul viz. reason, spirit and appetite. Each of these faculties or powers should perform its proper

function. From this he draws up a theory of the State which he views as a magnified individual.

As regards the origin of the State, Plato traces it to the inability of men to be self sufficient in isolation. His contention is that the State arises from the diversity of men's needs and desires and the necessity of co-operation in order to satisfy them. This State, which he thus shows to be necessary must include three classes corresponding to the three powers or faculties of men's souls: 1) The labourers, who are to supply the physical wants of the members of the State. 2) The warriors, to protect the territory of the State and the people. 3) The magistrates, to direct the community for purposes of general welfare.

What are the functions of these classes? In the devision of labour, ie the economic aspect, the State finds its origin in the primary human needs for food, clothing and shelter. The advantages of a social life increase and the social body reaches its full growth viz self sufficiency. Those who have higher elements of courage become a specialised body of men to defend the State by force of arms. The third element, is formed by those men in whom reason predominates, govern the State. We thus find the complete State three different class viz the governmental class, the military class and the economic of producing class. Thus, Plato's State as a whole is a community marked by devision of labour between the specific classes. Of these, a small body in which reason is predominant rules over others.

Now this Platonic State suffers from too much uniformity and too much specialisation. There is harmony in the State, but this harmony ultimately works to the injury of each of the three classes. For no member of the lower class could hope to improve himself, so as to rise a higher status. Further it makes the ruling class dependant on the others for the very essentials of life.

Plato conceived the State as a kind of ideal unity of which individual men are only the accidents, but Aristotle, the disciple of Plato considers absolute unity as the ruin of the State. In the Plato, authority emanates from above, in Aristotle, from society itself. Plato over-emphasis the highest rank of hierarchy in the State while Aristotle lay stress on the State as a fellowship among all citizens. Real

Plato's theory of communism:- Plato's whole theory is the theory of ethical society and that justice is the spirit which should animate men in the moral duty as citizen. So he invents a new social order under which his governmental class surrenders both family and property and embraces a state of communism.

Plato's communism must be carefully distinguished from its modern counterpart in spite of certain similarity of features. Their aims are different. 1) Modern communism has, for its object, the equal distribution of the wealth of the nation. Its, aim is economic but Plato's aim was moral and political. 2) Plato's communism applies only to a microscopic minority, ie; the aristocratic rulers of his state. Modern communism means to be universal. 3) Modern communism professes to be democratic, though in practice it has adopted dictatorship. Plato's communism, on the other hand, is meant to be mainstay and support of an aristocratic form of government. 4) Plato's communism, in some way, more thorough and extreme and extends not only to prosperity but domestic life. 5) Plato's communism again resembles more a communism in the privation of goods than the sharing or community of good. Thus Plato's ideal comes much nearer to that of medieval monasticism than that of a modern communism. 6) Plato is not anti-religious and atheistic, nor revolutionary.

To Plato, justice is the life breath of the state, and this justice is to be realised and maintained by 1) The social systems described above and 2) the systems of education by the state. Of the two, education is far more important, for education reforms wrong ways of living and ultimately leads to the vision of absolute truth.

Perfect justice can be realised only in the ideal state, in which, thanks to perfect education, philosopher-kings conduct the government.

PLATO'S CYCLE OF STATES.

Just as there are five forms of the soul, so also there are five forms of the state 1) A state in which virtue resides is monarchy or aristocracy. The other three forms are not good, viz; obligarchy, democracy and tyranny.

Immediately after monarchy comes aristocracy in which, honour, rather than virtue becomes suprim end of the life of the state. Then wealth replaces honour and the obligarchic man is transformed into a miser and money maker; after this comes democracy in which subjects are like rulers and rulers are like subjects. Lastly comes tyranny, the worst form of all. Thus the cycle is complete. The best

17 or the just form is also the happiest.

Though political thought did not begin with Plato, yet to him belongs the merit of having founded political philosophy, while the task of establishing it by scientific methods, was reserved to Aristotle.

Plato did not stop with merely formulating an ideal. He tried to realise it in Italy. But the attempt failed. Still the ideal in Plato's republic had not lost its attraction. As Plato says, "Untill Philosophers are kings," there was no end to our troubles. Government is an art which requires nobility of character, high training, and rare ability. This mistake of Plato consists in ignoring the common man. The modern mood is to say that self-government is better than good governments.

U. B. Muhamad Sarwar
8/10/45

Edn + PH. (B) Dept.

Government Servants' Conduct Rules - U.B. Muhammed Sarvar Saheb - Headmaster - Government Islamiah High School, Trichinopoly - Permitted to broadcast a talk.

Ref:. From the Director of Public Instruction, R.O.C. No. 4278C/45 dated the 1st ~~November~~ 1945.

The DPI
The Station Director, All India Radio, Trichinopoly

Order MS No. 1814 Edn dated 6-11-1945.

6/11/45

Janab ~~Mr.~~ U.B. Muhammad Sarwar Sahib, Headmaster, Government Islamiah High School, Trichinopoly, is permitted to

2

to broadcast a talk in Tamil on "The Perfect State and Plato" at the All India Radio Station, Trichinopoly, on 12th November 1945 and to accept the remuneration offered therefor.

x Translation on pp. 14-17 c/s

6/11/45

1180
6/11/45

6-XI-45

To

The DPI.
The Station Director,
All India Radio,
Trichinopoly.

[There is nothing objectionable in the text of the speech.]